

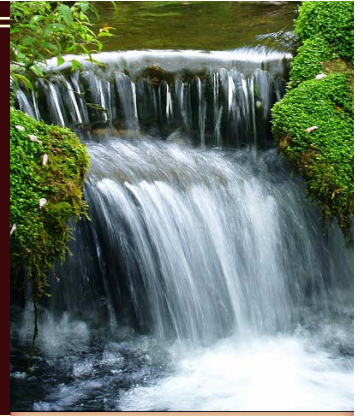

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מקוה ישראל ה'

חלק טז

על חיוב ושמירת תורת המקוואות

אור הזוהר 223 ★ אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

פרק ל"א

המים פוסע לאחוריו כמו היוצא מבית הכנסת, ויאמר "והי' הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים, אם רחץ ה' את צואת בנות ציון ואת דמי ירושלים ידיח מקרבה ברוח משפט", ויאמר "אמר רבי עקיבה אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים, שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליתם אטהר אתכם, ואומר מקוה ישראל ה', מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל".

4. בספר השבת נועם הנשמות (סקולען, הנהגת יום הששי) מובא, שכן הי' נוהג הגאון הקדוש מסקולען וזכרונו צדיק לברכה, שבכל פעם כשעלה מן המקוה הפך את פניו נגד המים, וכך כשפניו מצוררים נגד המים עלה את מדריגות המקוה.

כשיוצא מהמים יפסע לאחוריו כדרך שהולך מבית הכנסת, ויאמר אם תשוב משבת רגלך

1. בסידור האר"י להרב ר' שבתי (כונת הטבילה בערב שבת, דף מ"ח) וזה לשונו: ותפסע לאחוריו בעלותך ממים, ויאמר "אם תשיב משבת רגלך" ראשי תיבות שלו גימטריא תרי"ג הוי"ה עם ב' כוללים ששקולה שבת ככל התורה, ועוד יכין לז' שמות דנחל שהם תרפ"ז וי"ה גימטריא שבת כנזכר לעיל שזו"ן עולין בשבת עד או"א הנקרא יה"ז כנזכר לעיל.

2. במדרש תלפיות (ערך טבילה) וזה לשונו: כשיוצא מהמקוה יצא ל אחוריו כמו כשיוצא מבית כנסת.

תפילה אחר המקוה

3. בספר קיצור השל"ה (עניני ערב שבת) כתב: וכשהוא יוצא מן

פרק ל"ב

בו יבואר מנהגי הצדיקים הקדושים שלא לנגב אחר הטבילה בערב שבת קודש - בערב שבת קודש אחר הטבילה במקוה לא ינגב עצמו במטפחת, מכיון שהם מימי שבת, על כן ראוי להגוף שישאב אותם, וגם כדי שמלבושי שבת קודש ישאבו בתוכם המים, ומי שקשה עליו, ישאר על כל פנים מקום אחד בגופו בלי ניגוב - יש אומרים שלאחר הטבילה במקוה בערב שבת קודש לא יעסוק בעשיית מלאכה, ויש נהגו שלא לכתוב כלל אחר הטבילה

4. בסידור האר"י להרב ר' שבתי (כונת הטבילה בערב שבת דף מ"ה עמוד א') כתב: ותזהר שלא תנגב עצמך במטפחת, כי הם מימי מצוה, וראוי שישאב הגוף את קדושתו בתוכו.

5. בספר כף החיים (סימן ר"ס סימן קטן ח') כתב: וכשתעלה מהטבילה אל תנגב עצמך במטפחת כי מימי שבת צריך הגוף שישאב אותם, עד כאן דבריו. נראה דהיכא דמי אם טובל רק ב' טבילות וכו', אבל להטובלים אחר כך ח' טבילות כנגד נרנח"י כנזכר, אין צריך ליהזר בזה דכבר הלך אותו המים על ידי טבילות היתירות, ומכל מקום טוב ליהזר, משום דגם אותם הטבילות הם לכבוד שבת.

6. בספר כף החיים (לר"ח פלאגי סימן כ"ז סעיף י"ט): אחר הטבילה לא ינגב במטפחת, המים שעלו מהטבילה.

1. בספר פרי עץ חיים (שער השבת פרק ד') וזה לשונו: וכשהי' עולה מורי זכרונו לברכה מן הטבילה, לא הי' מנגב עצמו במטפחת וכיוצא, כי הם מימי שבת, וראוי הגוף לשאוב אותן.

2. בספר קרבן שבת (פרק ז' סוד רחיצה בשבת ודינה סימן ו', דף ל"ז עמוד ב') כתב: וכתב רבינו האר"י זלה"ה שהטבילה שטבל בערב שבת היא וטוב ויפה לאדם, ותועלת גדול להשגות הרבה חכמות, ולא ינגב עצמו מטבילת ערב שבת, כדי שיכנסו המים תוך גופו, כי הם רומזים למים ואורות העליונים, עד כאן לשונו.

3. בספר משנת חסידים (מסכת יום הששי פרק ז' סעיף ח') וזה לשונו: ולא ינגב עצמו ממימי טבילה זו, כי מימי שבת הם, וראוי לגוף לשאבם.

7. ובספר משמרת שלום (קודינב, מנהגים אות כ"ט) וזה לשונו: ואחר הטבילה לא ינגב עצמו במפה.
8. בספר נזר הקודש (מנהגי בית ראפשיץ, דף פ"ה) וזה לשונו: והי' מדקדק [הרב הקדוש ממעליץ זכותו יגן עלינו] שלא לנגב את עצמו במטפחת.
9. בזמירות חיים ושלום (מונקאטש, דף ה') מובא: ולא נגב עצמו [בעל מנחת אלעזר זכותו יגן עלינו] באלונטית, כמבואר מהאר"י הקדוש כי הם מימי השבת ואין להעבירם.
10. בספר בן איש חי (הלכות שנה שני' פרשת לך אות י"ז) כתב: לפי דברי רבינו האר"י ז"ל בשער הכוונות צריך לזוהר שלא ינגב עצמו במטפחת כשיעלה מהטבילה, כי מימי שבת צריך שהגוף ישאב אותם. מיהו נראה לי כיון שדבר זה אינו מעכב בעיקר המצוה והתיקון של הטבילה, הנה כל אדם אשר יקשה עליו דבר הזה לעשותו מצד מזגו, אינו צריך להזוהר בכך, דלא מבעיא בימות החורף אשר המה מוכרחים לנגב מחמת הקרירות, אלא אפילו בימות הקיץ יש בני אדם שאין יכולים להשאיר בלי ניגוב, על כן נראה לי מי שדבר זה קשה עליו, ינגב כל גופו, ורק ישאר מקום אחד בגופו בלא ניגוב, וטוב שישאיר זרועותיו.
11. בספר שיח זקנים (חלק ג' דף ר"י) וזה לשונו: פעם אחת במקוה הי' הרב הקדוש ר' שלום מאפט זצ"ל, בנו של הרב הקדוש מהרי"ד מבעלזא זצ"ל, מסתפג פניו וראשו באלונטית, וכשהרגיש באחד שמסתכל עליו, שאל אותו, מה אתה מסתכל? אתה מסתכל איך שאני מסתפג באלונטית, אבי זכרונו לברכה אמר, שזה שחסידים אין מסתפגים באלונטית, אין הפנים והראש בכלל.
12. בספר ליקוטי מהרי"ח (סדר התנהגות ערב שבת) וזה לשונו: והא דכהן הגדול ביום הכפורים הי' מנגב עצמו אחר הטבילה כדאיתא פרק ג' דיומא, התם טעמו משום חציצה כמו שכתוב במשנה למלך.
- בו יבואר כי אחר שיטבול אסור לו לעסוק בעשיית מלאכה, אלא בתיקון צרכי שבת
13. בספר ראשית חכמה (שער הקדושה פרק ו' אות ק"ו) וזה לשונו: ולפי דברי הזוהר נראה לי, כי אחר שיטבול אסור לו לעסוק בעשיית מלאכה, אלא בתיקון צרכי שבת.
14. בספר שלחן הטהור (קאמרנא, סימן ר"ס סעיף ו') כתב: תיכף אחר הרחיצה של חמין ילבש בגדי שבת, ולא יעשה שום מלאכת חול חלילה.
15. בספר אבקות רוכלים (פרק י') וזה לשונו: אדמו"ר מהר"ש [מסלאנים] זכרונו לברכה אמר לזקני הנזכר, בערב שבת אחר המקוה כדאי להסתפק כבר בלא עישון, מען מעג זיך שוין בעגעהן אהן א סיגייער, הכוונה שלא לעשן כבר עד השבת.
16. בספר נזר הקודש (מנהגי בית ראפשיץ, דף פ"ו) וזה לשונו: לאחר המקוה הי' ניכר על פני רבינו [הרב הקדוש ממעליץ זכותו יגן עלינו] ההכנה לשבת קודש שהי' שקוע במחשבותיו הטהורות, וכבר הי' מונע את עצמו מאז ממלאכת הכתיבה.
17. בספר בית היין (מעליץ, דף ר"ט) מובא מכתב שכתב הרב הקדוש רבי נפתלי ממעליץ זכותו יגן עלינו, לחתנו הגאון הקדוש רבי יחזקאל אב בית דין דקהלת אוסטרווצא זכרונו צדיק לברכה, וזה לשונו: ומחמת שהטלגרמא בא בצהרים אחר הטבילה לכבוד שבת מלכתא לא הי' באפשרי לכתוב ולהודיע כי החי' את נפשינו וכו'.
18. בספר דרכי חיים ושלום (מונקאטש, אות ש"ט) וזה לשונו: אחר הטבילה ערב שבת קודש הי' נזהר ממלאכת הכתיבה בשום דבר כלל.
19. בספר אמרי פנחס (שער ג' אות קע"ט): שהרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ אמר: הי' נזהר מאד שלא לשתות משקה מעד אחר המרחץ, והי' נזהר בזה מנעוריו, ואחר כך שמע בשם המגיד ממעזריטש דזה מועיל להנצל משריפה רחמנא לצלן, ואמר שזה הועיל בשעת השריפה דקהילה קדושה בערשיד.

פרק ל"ג

בו יבואר איך שצדיקים הקדושים הרגישו לאחר הטבילה במקוה בערב שבת קודש ריחא דגן עדן, והזמן שלאחר הטבילה במקוה ערב שבת קודש הוא זמן נעלה ונשגב מאד - ראוי ונכון לנצל הזמן שלאחר הטבילה בערב שבת קודש בלימוד התורה, וכמה צדיקים נהגו ללמוד אז בספר הקדוש נועם אלימלך, והפליגו בגודל הבנת הספר הזה בזמן נעלה כזה

1. בספר מעין גנים (עניני מקוה דף צ') מובא, מעשה עם האר"י ז"ל שפעם אחת היו טובלים החברים בערב שבת, והריח אחד מהם ריח שדה אשר בירכו ה', ואמר לו הרב זלה"ה זה הריח מהארה הנשמה יתירה שיצאה מגן עדן, וקלטה ריח, וכשנתנוצצה כך הארתה, הרחת ריח של גן עדן.
2. בספר אהבת שלום (קאסוב, פרשת ויצא בדיבור המתחיל א"י ע"ר) כתב: שמעתי מפה קדוש ישראל מורנו הרב ר' זכרי' מענדל משענדישוב בזה הלשון: פעם אחת הייתי אצל אדמו"ר הקדוש ראש כל בני הגולה מורנו הרב אלימלך [מליזענסק] בעת בואו מטבילת המקוה של ערב שבת קודש, והניח עצמו על מטתו ואמר בזה הלשון: מאן יכול למסבול ריחין דבוסמין דגן עדן.
3. כן מובא בספר זוהר חי (קאמרנא, חלק ד' דף קע"ב) וזה לשונו: רבינו
- אלימלך [מליזענסק] אמר שאינו יכול לסבול בערב שבת אחר הטבילה את בוסמין וריחין דגן עדן.
- הצדיקים הקדושים בערב שבת אחר הטבילה במקוה מרגישים הארה נפלאה, ושערי חכמה פתוחים לפניהם באופן יותר מהרגיל, על כן נוהגים לא לבטל רגע מהזמן היקר הזה, ואז כותבים תשובותיהם על שאלות חמורות שצריך סיעתא דשמיא מיוחדת לפסוק אותם
4. בספר דעת שלום (שאץ, דרכי שלום דף ח') וזה לשונו: רבינו [הגאון הקדוש רבי שלום משאץ זצ"ל] סיפר מקדושת רבו, כי באחד מערבי שבתות כאשר נכנס אל רבו המהרש"ם ורצה לדבר אתו בדברי תורה כאשר נהג כל יום, ראה שרבו שקוע בכתיבת איזה

קודש, ומשהדליקו נרות של שבת, נפל שמחה רבה על כל אחד, וכולנו טעמנו שמחת שבת בשמחה גדולה מאד נעלה.

מנהגי הצדיקים הקדושים בכל ערב שבת קודש אחר המקוה לברך את כל מי שבא להתברך

2. בספר שיח זקנים (חלק ב' דף ב) וזה לשונו: סיפר הרב הקדוש בעל דברי ישראל ממאדושיץ שמנהגו של הרב הקדוש רבי ר' אלימלך [מליזענסק] ה' בכל ערב שבת קודש אחר המקוה לברך כל מי שבא להתברך, והגב' ידיו הקדושים באויר ואנשים וגם נשים עמדו תחת ידיו הקדושות, לא נגע רק למעלה מהם ובירך. פעם אחת התחתן מתנגד א' לא' מהאנשים שבעיר ליזשענסק, ואביו אמר לו מהמנהג הנזכר לעיל, והוסיף מיר האלטן נישט פון דעם [אנחנו לא אוחזים מזה]. האברך הנזכר לעיל הלך לראות איך מתנהג הרב הקדוש, ראה שלפני שמברך הולך אצל אש ושוורף את ידיו, ואמר אז הרב הקדוש בזה הלשון: הענט וואס ווערן נישט פארברענט אין פייער מעגן בענטשן אידישע קינדער [ידיים שאינם נשרפים מן האש מותר להם לברך בני ישראל].

3. בספר שיח זקנים (חלק ב' דף רכ"ו) כתב: שמנהגו של הרב הקדוש בעל תפארת שלמה מראדאמסק זכותו יגן עלינו (יודה"ל כ"ט אדר) היתה שבערב שבת כשהלך למקוה באו אנשים אליו להתברך בעשירות, והוא בירך לכל אחד.

4. בספר ראשית חכמה (שער הקדושה פרק ז' אות ק"ו) וזה לשונו: והנכון שאחר הטבילה יעסוק בתורה עד שיקבל שבת, כי הטבילה הוא כמעט הקבלת שבת.

סיפור נורא ונפלא מעולם האמת

5. בספר מסעות ירושלים (מונקאטש, מאמר סדר יום עשירי אות י' דף ר"ו) מובא הסיפור הידוע אשר סיפר הרב הקדוש בעל מנחת אלעזר ממונקאטש זכותו יגן עלינו, אודות הקדוש בעל מחבר ספר מקדש מלך על הזוהר הקדוש זכותו יגן עלינו, שהגיע פעם בערב שבת קודש לגן עדן, ושבת שם שבתו, וכה מובא שם באותו דיבור: הנה זה עומד אחר כותלי הבית שהוא ארמון רם ונשא יפה עינים וטוב ראוי, וכדפיקת לבב ניסה לפתוח פתח הבית, ובא חדר לפנים מחדר ואין שום איש שמה כי אם היכלי שן בגויים לתלפיות ומצויירים באבנים טובות ומרגליות, וגם הבריחים מצופים זהב וכלים מכלים שונים זהב וכסף כמו בבית המלכות אשר עין לא ראתה דוגמתן, וישתומם על המראה הגדול הזה ויתבונן על מעשי ה' כי נורא הוא, שהביאו עד הלום, ובצל כנפיו יחסה ויתלונן, ועתה אין לו מה לידאג כי הבין שהוא בגן עדן העליון, כי אם לזעוק עוד אל המלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא אודות שבת קודש, והתמרמר בינו לבין קונו ואמר: דרכי מעולם לטבול במקוה בערב שבת לכבוד שבת, עודו מדבר וישא עיניו וירא בחדר אחד שמה מקוה מים, וירד וטבל עלה ונסתפג ונטל ידיו, ושוב אמר: דרכי מעולם ללבוש ד' בגדי לבן לכבוד שבת קודש, הוא שח ויהי, וירא מונחים לפניו כרצונו ד' בגדי לבן, ועוד אמר: "דרכי מעולם ללמוד מסכת שבת בשבת, ולהתחיל בפניא דמעלי שבתא", ומיד ראה מוכנת לפניו גמרא מסכת שבת יפה ומהודרת [וכו'], והוא ישב את עצמו אל השלחן בלבוש הבדים לבושי דלעילא כמלאך ה' צבקות, ללמוד בהגמרא שבת, והידושים רבים ונפלאים עלו ברעיונו ודעתו אז על המסכת שבת וכו', עיין שם כל הסיפור באריכות.

תשובה, ואינו שם לבו אליו כלל, והדבר ה' זר בעיניו כי הוא לא ה' רגיל לזה, דכל אימת שהי' נכנס ה' רבו מפסיק ופונה אליו, ומה יום מיומיים, והיתה לו חלישת הדעת ויצא לחדר השני. כעבור בערך חצי שעה, שמע שרבו קורא לו להיכנס, הוא נכנס בפחד דאולי יש לרבו איזה קפיידא עליו, אבל מה נשתומם לראות איך שרבו מראה לו פנים שוחקות ומפייסו על מה שהי' צריך לחכות עד עכשיו, שמע נא ואספר לך - פנה רבו אליו בחיבה - כאשר אני הייתי צעיר לימים ושימשתי את רבי הגאון רבי שלמה קלוגער זכרונו צדיק לברכה, אירע לי כדבר הזה, שנכנסתי אל רבי כחצות יום ערב שבת קודש והוא לא פנה ולא שעה אלי, כמובן שדעתי חלשה ולא ידעתי פשר דבר, מה פשעי ומה חטאתי. כעבור זמן קצר קרא לי רבי שאכנס, ואמר לי "אשר בהיות שבערב שבת אחר הטבילה במקוה הוא מרגיש הארה נפלאה, ושערי חכמה פתוחים לפניו באופן יותר מהרגיל", הוא נוהג לא לבטל רגע מהזמן היקר הזה, ואז כותב תשובותיו על שאלות חמורות שצריך סיעתא דשמיא מיוחדת לפסוק אותם, כה סיפר לי רבי המהרש"ם - אמר רבינו - ולא סיים את המובן מאליו שגם אצלו כן ה'.

5. בספר קבוצת יעקב וזה לשונו: שאלתי את אבי [הרב הצדיק ר' משולם נתן מרגליות מבארדיטשוב] אם אמת הדבר שהעולם אומרים שמן ערב שבת אחר הטבילה עד אחר שבת ה' [הרב הקדוש הבאר מים חיים זכותו יגן עלינו] גבוה עם ערך שני ראשים. אמר לי: בני, אתה ידעת כי אין דרכי לגום, וכי אני מדדתי קומתו, אך זאת אומר לך בעדות ברורה, ראיתי אותו בכל ערב שבת הולך למרחץ, ואחר כך ראיתי אותו בביאותו מן המרחץ, ונדמה איש אחר בתוארו ובקומתו, וכל תואר גופו הקדוש ה' משונה מבראשונה.

התנהגות הרבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו, בערב שבת קודש אחר המקוה

1. בספר שמועות אמת (בארניוב, דף ל"ו) וזה לשונו: שמעתי ממורנו ורבנו הרב מבארניוב זכרונו צדיק וקדוש לברכה, שפעם אחת ה' בדזיקוב אצל כבוד קדושת דודו בעל אמרי נועם זכרונו צדיק וקדוש לברכה, ונסע עם דודו על ברית מילה, שהוזמנו אותם באיזה עיר הסמוך לדזיקוב, ונודע להם כי בכפר הסמוך שם, יש איש זקן שהי' משרת בחצר ובית הרבי ר' אלימלך בליזענסק, ונסע דודו עמו לאותו כפר לראות המשרת הזקן הלו, ובבואם שם מצאו לאותו זקן שוכב על מטתו, ואינו יכול לירד מהמטה, והוא חולה באפיסת הכוחות, וחושיו כבדים עליו מאד, ושאל לו דודו זכרונו צדיק וקדוש לברכה, האם זוכר את הרבי אלימלך מליזענסק, ושיספר לו איזה ענינים מה שראה וזוכר מליזענסק. כששמע שאלתו, נפל עליו חרדה גדולה, וישב על המטה ועיניו זלגו דמעות ופתח ואמר: אני איש פשוט, משרת פשוט הייתי הרבה שנים בליזענסק, בבית ובחצר הרבי, מופתים נשמעו מבקר ועד ערב, ושכחתי הכל מחולשת הזקנה, וזאת שאני זוכר, שבכל יום הששי כשהרבי בא מהמקוה, פשט ידיו וגילה זרועותיו והניחם על העצים והאש והגחלים שעל הכירה, וכולם ראו וכן תמהו, איך שלהב האש והגחלים נתפזרו מאליהם ימין ושמאל, ולא הכו ידיו וזרועות של הרבי, והרים הרבי קול רם בבכי ואנחה, ואמר: מיילעך, מיילעך, ראה והביט איזה רשע אתה, שאפילו הלהב אש והגחלים בורחים ממך ולא רוצים לשרפך, וכה עמד הרבי על יד הכירה וצעק, עד שקולו נשמע בכל הבתים והחצר, ונפל אימה ופחד גדול על כל אנשי הבית והחצר וכו', עד הדלקת נרות של שבת

12. בקובץ נחלת צבי (גליון א' דף פ"ד) מובא בשם הרב הקדוש מראפשיץ זכותו יגן עלינו שאמר: בערב שבת אחרי טבילה במקוה טהרה, אם יש לי זכות וסייעתא דשמיא, אני זוכה לפעמים להבין מאמר בנועם אלימלך.

13. בזמירות שבת שבתון (ספינקא, סדר ערב שבת אות י"ז) וזה לשונו: בחזרו [בעל חקל יצחק] לביתו מבית המרחץ, הי' הלימוד הראשון בספר הקדוש נועם אלימלך.

14. ונסיים בדברי התנא אלקי רבי עקיבא*, אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים ואומר מקוה ישראל ה' מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל.

על ידי המקוה נעשה קיבוץ נדחי ישראל

15. על ידי המקוה נעשה קיבוץ נדחי ישראל כמו שרמזנו "מקב"ץ נדחי עמ"ו ישראל"ל" עולה תתק"ס לוגין שבמקוה כי ישראל"ל נחשב בס' למספר תק"מ. (אמרי נועם, פרשת בשלח).

בזכות טהרת המקוה במים נזכה לביאת המשיח

16. אמר רבי עקיבא: אשריכם ישראל, לפני מי אתם מיטהרין, מי מטהר אתכם - אביכם שבשמים (סוף יומא), ובזכות זה יתקיים במהרה ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה על הפסוק "ורוח אלוקים מרחפת על פני המים (בראשית א' ב'), זו רוחו של מלך המשיח, היינו שבזכות טהרת המקוה במים נזכה לביאת המשיח, עד כאן. (הרב הקדוש החוזה מלובלין זצ"ל, ספר מעין גנים).

סדר הלימודים בערב שבת קודש אחר המקוה

6. בספר בית היין (מעליץ, דף מ"א) וזה לשונו: אמר פעם [הרב הקדוש רבי יהודא מעליץ זצ"ל] לחתנו הרב הקדוש ר' צבי אלימלך מבערטש זכרונו צדיק לברכה: 'ונגערמאן, בוא ואלמדך חסידות, בערב שבת קודש לאחר המקוה תלמד שולחן ערוך יורה דעה עם פרי מגדים.

7. בספר יסוד ושורש העבודה (שער ח' פרק א') וזה לשונו: ובבואו מן הטבילה ילבש בגדי שבת, ויאמר שיר השירים בקול נעים ובמתון וכו'.

8. בספר אוהל אלימלך (ליזענסק, אות קצ"ב) וזה לשונו: רבינו הקדוש הרבי ר' מענדלי מרימנוב זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמר, שבערב שבת קודש אחר המקוה יכול להבין היטב 'אין שטיקעל נועם אלימלך'.

9. בספר אבן שתי' (קאסוב, מערכת ג' פרק ה' עניני שבת): אחר המקוה הי' לו [להרב הקדוש בעל תורת חיים מקאסוב זכותו יגן עלינו] שיעור קבוע בספר הקדוש נועם אלימלך שאמר, שזמן זה מסוגל להבין אמרותיו הקדושות.

10. בספר שיח זקנים (חלק א' דף ז') וזה לשונו: צדיקים היו אומרים שערב שבת קודש אחר המקוה יכולין להבין תורה מספר הקדוש נועם אלימלך, כמו שכיוון בה הרב ר' אלימלך, וסיים הרב הקדוש [מבעלזא] שכן הוא באמת.

11. בספר אוהל אלימלך (אות רצ"ו) מובא, שהרב הקדוש רבי משה מקאזניץ זכותו יגן עלינו אמר: בטוח אני בהספר נועם אלימלך, אשר אבי זכרונו לברכה אמר שאיננו יכול ליכנס לקדושת שבת טרם ביט בהספר נועם אלימלך וכו'.

* ראה במשנה מסכת יומא (פרק ח' משנה ט'), מסכת יומא (דף פה עמוד ב'), ירושלמי יומא (פרק ח' דף מ"ד טור ג').

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חברו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."

- עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. - ובזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].